

MỘT BÀI TẬP TIẾNG VIỆT CỦA ÂU CƠ Ở TRƯỜNG EVERGREEN COLLEGE

(Trần Nghi Âu Cơ)

(Mẹ giữ nguyên văn, luôn cả những lỗi chính tả,
văn phạm, hỏi, ngã)

Một ngày ở Mỹ của con rất chán, nên con sẽ kể về một ngày bình thường ở Dalat, Việt Nam, trong những mùa nghỉ hè với Mẹ con. Mỗi ngày con với Mẹ con thức dậy lúc 5 giờ rưỡi sáng. Lúc hai mẹ con con tắm rửa sửa soạn xong thì đi bộ tới quán Café Tùng. Hồi xưa quán Café Tùng rất nổi tiếng vì hay có những người nghệ sĩ (như cô ca sĩ Khánh Ly và ông nhạc sĩ Trịnh Công Sơn...) tìm tới. Bây giờ chỉ còn mấy ông thợ chụp hình ngồi thôi.

Lúc 6 giờ sáng, con và Mẹ con đến quán café kêu nước uống. Thường thường mẹ con lấy laptop ra làm việc, còn con thì đọc sách. Có khi hai mẹ con chỉ ngồi tán dóc với nhau. Lúc 8 giờ sáng, hai người bạn của con và Mẹ con ra chơi. Chú Tuyên là bạn của Mẹ con, còn anh Lộ là bạn của con. Họ ngồi chơi một hồi rồi chú Tuyên đi về làm việc tiếp. Mẹ con cũng làm việc trên laptop trong khi con nói chuyện với anh Lộ.

Lúc 12 giờ trưa thì Mẹ con, anh Lộ và con đi ăn trưa ở quán cơm Nam Sơn. Ăn xong, anh Lộ về nhà anh ấy, còn con và Mẹ con về phòng khách sạn. Trong lúc Mẹ con ngủ thì con giặt đồ bằng tay và dọn dẹp trong phòng.

Đến buổi chiều, con với Mẹ con tắm thêm một lần cho tỉnh táo rồi lại ra Café Tùng để Mẹ con làm việc tiếp trên laptop. Thường thường giờ này bé Nga, bạn thân của con, đã học xong nên ra chơi với con. Đôi khi, nếu trời không mưa lớn quá thì Mẹ con cho hai đứa tụi con đi dạo phố như là đi xuống chợ Dalat hay đi vòng Bờ Hồ Xuân Hương. Cũng có khi con và bé Nga tới nhà chú Tuyên để tán dóc với chú ấy trong lúc chú đang làm việc. Chú là thợ may nên cũng không bận rộn lắm.

Buổi tối, có khi anh Lộ ra sớm thì Mẹ con rủ mọi người đi lên rẫy nhà anh Lộ chơi. Gia đình anh ấy trồng café ở trên núi đồi. Chú Tuyên chở Mẹ con bằng xe gắn máy, còn anh Lộ chở con. Những lúc đó con rất sợ bởi vì đường lên rẫy rất gập ghềnh, nhưng chú Tuyên và anh Lộ là hai người tài xế rất vững tay lái nên cũng không sao. Ban đêm ngủ lại trên núi rừng rất thú vị, nơi đây không có điện nước gì cả nên thật là hoang dã. Những lúc đó anh Lộ đốt lửa trại để cho ấm.

Nhưng thường thì anh Lộ ra trễ nên chỉ đi ăn tối thôi. Có lúc Mẹ con khỏe thì mọi người đi vòng Bờ Hồ và nói chuyện đời đến khuya. Lúc mệt thì đi tới

một quán cóc kiếm gì ăn. Mấy năm trước Dalat còn Chợ Đêm thì cả nhà đi ăn phở; bây giờ không còn nữa thì đi ăn bún bò Huế quán Di Luồng trên đường Hai Bà Trưng. Ăn xong thì đi tới quán sữa đậu nành uống sữa cho ấm bụng. Dù là mùa hè, trời Dalat ban đêm vẫn lạnh lắm. Tới mãi khuya, mọi người chia tay để về ngủ và hẹn ngày mai gặp lại.

Những ngày hè với Mẹ con ở Việt Nam rất là đơn giản, nhưng bây giờ nhớ lại, con thấy đó là những kỷ niệm con yêu mến nhất trong đời.

□